

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: S. Bleșceaga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, I. Muruianu, L. Bulgac

Dosarul nr. 3ra-1050/15

D E C I Z I E

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea,
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Standard Impex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău privind anularea Deciziei nr. 664/1/4 din 22 februarie 2013 și Deciziei nr. 302 din 17 aprilie 2013 emise de Inspectoratul Fiscal mun. Chișinău,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă

La 27 mai 2013, SRL „Standard Impex” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, solicitînd anularea Deciziei nr. 664/1/4 din 22 februarie 2013 emisă de Inspectoratul fiscal mun. Chișinău, Direcția Control Fiscal și Deciziei Inspectoratului Fiscal mun. Chișinău nr. 302 din 17 aprilie 2013, precum și încasarea de la bugetul de stat în favoarea reclamantului a sumei de 282 831 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, conform deciziei nr. 11396 din 01 februarie 2013, emisă de către șeful-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, V. Sîrbu, în privința reclamantului SC „Standard Impex” SRL, în perioada 01-04 februarie a anului 2013, a fost efectuat controlul la fața locului prin metoda verificării parțiale în privința corectitudinii calculării și transferului la buget a TVA. În urma controlului efectuat, pârâtul a stabilit că în perioada trimestrului I al anului 2012, reclamantul a atribuit la trecerea în cont TVA în sumă totală de 148 333 MDL, aferentă procurărilor de materiale și servicii de instalare și amenajare a terenurilor de joacă, livrate de SRL „Sport L.L.”, conform contractului din 15

octombrie 2012, a acordului adițional nr. 1 din 15 octombrie 2012 și în baza facturii verificate și anexate la acțiune. Cu mențiunea că SRL „Sport L.L.”, în perioada fiscală L/11/2012 a efectuat livrări de mărfuri și prestări de servicii de instalare și amenajare a terenurilor de joacă în adresa întreprinderii SRL „Standard Impex”, în baza facturilor fiscale nominalizate, fără a prezenta Serviciului Fiscal declarația privind TVA pentru perioada L/1 1/2012 și, respectiv, suma TVA nu a fost achitată la buget.

Astfel, de către inspectorii fiscali s-a constatat nerespectarea prevederilor art. 101, alin. (1), art. 102, alin. (1), art. 115 din Codul Fiscal de către SRL „Standard Impex” prin atribuirea neîntemeiată la decontări cu bugetul în perioada fiscală L/1/2012 a TVA în sumă de 148 333 MDL în baza facturilor fiscale eliberate de către SRL „Sport L.L.”, reieșind din faptul neprezentării declarației TVA pentru perioada fiscală L/1/2012 și respectiv, neachitării TVA la buget de către SC „Sport L.L.” SRL. S-a menționat precum că anume această acțiune a determinat diminuarea TVA aferentă bugetului în perioada fiscală L/1/2012 în sumă de 148 333 MDL.

Totodată s-a indicat că, contribuabilul a încălcat obligațiunile prevăzute la art. 8, pct. (2) lit. (c) din Titlul I „Dispoziții generale” al Codului Fiscal și Ordinul IFPS nr. 128 din 29 iunie 2006 despre aprobarea formularului declarației privind TVA și a modului de completare a declarației privind TVA, prin întocmirea incompletă și neconformă a Declarației privind TVA pentru perioada fiscală L/1/2012. La fel, s-a mai indicat că contrar prevederilor art. 8, alin. 2) lit. e) din Codul fiscal, s-a stabilit neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată și conform art. 228, alin. 2) urmează a fi calculată majorare de întârziere până la data adoptării deciziei. Astfel, conform documentelor prezentate la control achitarea pentru bunurile materiale, serviciile procurate în sumă de 889996 MDL a fost efectuată de către SRL „Standard Impex” prin intermediul contractului de cesiune nr. 22/11/2012 din 22 noiembrie 2012 încheiat între SRL „Standard Impex” inițial și SRL „Sport L.L.” - creditor și SRL „Adras Com”, cesionar (noul debitor) și actului de cesiune nr. 20/11/2012 din 20 noiembrie 2012.

Astfel s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 10, alin. (5) al Legii RM cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, prin încălcarea modului de achitare cu furnizorii prin intermediari în sumă de 889 996 lei MDL.

În baza deciziilor contestate, de către Inspectoratul fiscal mun. Chișinău a fost calculată spre plată suma de 282 831 lei MDL, dintre care: 148 331 lei MDL, în calitate de taxă pe valoare adăugată, 2 083 lei MDL - majorare de întârziere, 134 500 lei MDL - amenzi fiscale și 8 900 lei MDL - amendă pecuniară.

Pretinde reclamantul că, în temeiul art. 1 din Codul fiscal, autoritatea fiscală are menirea de a verifica corectitudinea calculării impozitelor și a taxelor și nicidecum interpretarea relațiilor economice a contribuabilului. Astfel de acte constituie în sine o imixtiune în activitatea agentului economic, inclusiv penalizarea acestuia pentru fapte care nu puteau fi prevăzute de către acesta și nici nu puteau fi influențate în vreun fel. Deci, prin controlul efectuat, s-a constatat că reclamantul a îndeplinit cerințele art. 117 din Codul fiscal, iar reprezentanții pârâtului nu au formulat careva obiecții la acest capitol. Trecerea în cont a sumei TVA la valorile materiale, serviciile procurate, reprezintă operațiunea de reducere a obligațiunilor

subiectului impozabil față de buget privind obligațiile de achitare a TVA. Trecerea în cont a sumei TVA și restituirea sumelor TVA sunt operațiuni distincte și se realizează conform regulilor stabilite de legislație pentru fiecare caz în parte.

Astfel, subiectul impozabil calculează TVA de la livrările efectuate, formând datorie față de buget; trece în cont sume TVA achitate sau care urmează a fi achitate furnizorilor pentru valorile materiale, serviciile procurate, micșorând datoria față de buget; achită la buget diferența dintre sumele TVA calculate și sumele TVA trecute în cont; în cazul depășirii sumelor TVA trecute în cont asupra sumelor TVA calculate, suma depășirii se raportează la următoarea perioadă fiscală sau se restituie la buget în dependență de situația concretă în raport cu legislația fiscală.

Deci, livrarea trebuie să fie efectuată de către furnizorul care a eliberat factura fiscală sau să fie importată de către subiectul impozabil. Această regulă se referă la cazurile în care cumpărătorul primește documentul justificat (factura fiscală), care corespunde cerințelor prevăzute de art. 19 din Legea contabilității și nu există probe cu privire la falsul blanchetei de strictă evidență (factura fiscală), nu există probe care ar confirma faptul că cumpărătorul a știut despre neautenticitatea documentului și a datelor incluse de el, nu există probe privind efectuarea livrării de către alte persoane decât cele indicate în factura fiscală la rubrica „Furnizor”. Responsabilitatea pentru întocmirea calitativă a documentelor justificative o poartă persoanele care întocmesc și semnează aceste documente în temeiul art. 13 din Legea contabilității.

Invocă reclamantul că, legislația în vigoare reglementează că o tranzacție de livrare-cumpărare a valorilor materiale sau de procurare a serviciilor cu utilizarea facturilor TVA (fiscale), ce ar permite trecerea în cont a TVA și restituirea ulterioară a TVA din buget, se consideră legală în cazul în care: blancheta TVA (fiscală) este eliberată de organul autorizat legal; tranzacția de livrare-cumpărare a valorilor materiale sau de procurare a serviciilor este reală cu achitarea furnizorului de către cumpărător a costului valorilor materiale sau serviciilor, inclusiv și a sumei TVA; furnizorul este plătitor TVA, a declarat și a achitat TVA la buget sau/și a micșorat sumele TVA, atribuite în cont de la alte procurări de mărfuri sau servicii; nu se constată ilegalitatea documentelor privind cantitatea, costul mărfii sau serviciilor livrate-procurate și respectiv, a sumelor TVA calculate.

Astfel, menționează reclamantul că, prin faptele elucidate în actul de control fiscal și prin deciziile ulterioare, pârâul nu a probat cu certitudine existența unor condiții dintre cele enumerate mai sus, care ar duce la încălcarea legislației fiscale, dar s-a referit doar la niște fapte declarative, ceea ce contravine principiului prezumției nevinovăției.

Invocă că constituirea agentului economic doar cu puțin înainte de efectuarea tranzacției, efectuarea unei singure operațiuni economice, caracterul neregulat al operațiunilor economice, interdependența dintre agenții economici, încălcarea anterioară a legislației fiscale, efectuarea tranzacției în alt loc, decât cel de aflare a contribuabilului, efectuarea decontărilor cu deservirea la o singură bancă, efectuarea plăților de tranzit între participanții la operațiunile economice interdependente, efectuarea operațiunilor economice prin intermediari - aceste circumstanțe luate separat nu pot servi drept temei pentru recunoașterea avantajului

fiscal neîntemeiat. Însăși faptul încălcării de către contribuabil a obligațiilor fiscale nu reprezintă dovada obținerii de către contribuabil a avantajului fiscal nejustificat.

Mai menționează reclamantul că nu poartă răspundere pentru neexecutarea obligațiilor fiscale de către o altă întreprindere, cu care aceasta a avut relații economice.

Pretinde că, în temeiul art. 232 din Codul fiscal, încălcarea nu a fost comisă de către SRL „Standard Impex”, ci de către alte întreprinderi cu care reclamantul a avut raporturi juridice. Astfel, lipsește temeiul prevăzut de art. 231 din Codul fiscal privind tragerea la răspundere.

Menționează reclamantul că nu are posibilitate și nicio obligație legală de a influența contragenții săi să săvârșească careva fapte în raport cu inspectoratul fiscal, în special să prezinte dările de seamă, declarațiile la organul fiscal, să verifice corectitudinea întocmirii lor sau să achite TVA la bugetul de stat, aceasta fiind prerogativa și chiar obligația serviciului fiscal. Prin urmare, reprezentantul pârâtului, în cadrul controlului fiscal efectuat nu au constatat cu certitudine date cu caracter afirmativ cu privire la intenția de rea-credință a reclamantului de a diminua sumele TVA.

Argumentele și concluziile pârâtului privind încălcarea art. 10 al. (5) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi sunt nefondate, deoarece după cum rezultă din însăși articolul menționat, sancțiunea pentru achitățile prin intermediari se aplică doar în cazul în care agenții economici plătitori și beneficiari nu au relații directe și respectiv nici obligații financiare directe.

Astfel precizează reclamantul, după cum a constatat și organul fiscal, între SRL „Standard Impex” și SRL „Andras Com” există relații directe și anume. apărute în baza contractului de preluare a datoriei nr. 22/11/2012 din 22 noiembrie 2012. în baza acestui contract o persoană juridică terță și anume, SRL „Andras Com”, s-a obligat să plătească datoria SRL „Standard Impex” către SRL „Sport L.L.” în sumă de 889 996 lei MDL, obținând și dreptul de a cere de la SRL „Standard Impex” plata acestei sume, ceea ce reprezintă obligații financiare directe. Aceeași poziție este susținută și de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, care prin scrisoarea nr. 17-6-06/351 - 1649 din 03 aprilie 2002, a indicat că în partea ce ține de operațiunile de cesiune a creanței, preluarea datoriei, acestea nu pot fi considerate drept decontări (în numerar sau prin virament) prin intermediari, deoarece în cazurile date sunt transmise toate drepturile și obligațiile, pe când în cazul tranzacțiilor prin intermediari, acestea aparțin conducătorului de exemplu. operațiunile efectuate în bază de procură. Mai mult decât atât, preluarea datoriei este o instituție a dreptului civil, perfect legală, reglementată de art. 567 - 571 Cod Civil al Republicii Moldova.

Conform pct. 2 din contractul de preluare a datoriei nr. 22/11/2012 din 22 noiembrie 2012, creditorul și-a expus acordul cu privire la preluarea datoriei SRL „Standard Impex” către SRL „Sport L.L.” în sumă totală de 889 996 lei MDL de către SRL „Andras Com”. Astfel, toate prevederile contractului de remitere a datoriei nr. 22/11/2012 din 22 noiembrie sunt perfect legale, transparente și clare și urmează a fi interpretate ca atare. Iar, în legătură cu faptul că reclamantul în activitatea sa a avut nevoie de certificat de lipsă a datoriilor la buget pentru a

participa la licitații de executare a lucrărilor publice, acesta a fost nevoit să plătească la buget suma sancțiunilor aplicate în baza deciziilor contestate prin prezenta acțiune. Plata sancțiunilor menționate nu poate fi interpretată în niciun caz drept recunoaștere a vinovăției în comiterea unor delikte fiscale, constatate prin actele administrative contestate prin prezenta acțiune.

În drept, și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 567-571 Cod civil și art. 10 pct. (5) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi.

La 19 noiembrie 2014, SRL „Standard Impex” a depus o cerere prin care a solicitat reducerea cuantumului pretențiilor prin excluderea solicitării de încasare de la bugetul de stat în favoarea reclamantului a sumei de 282 831 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, acțiunea a fost admisă în parte, s-a dispus anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 664/1/4 din 22 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către SC „Standard Impex” SRL. În rest, pretențiile reclamantului cu privire la anularea deciziei nr. 302 din 17.04.2013 au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și menținută fără modificări hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 08 decembrie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 11 iunie 2015, în termenul prevăzut de lege, Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Standard Impex” ca fiind nefondată.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că atît decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor Codului Fiscal, instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material.

La 27 iulie 2015, SRL „Standard Impex” a depus referință pe marginea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, solicitînd respingerea recursului și menținerea actelor judecătorești contestate.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) CPC, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 12 august 2015, recursul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost declarat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC prezentul recurs se examinează fără prezența părților.

Examinînd argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și referința prezentată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, „Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre”.

Studiind materialele cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că instanțele inferioare aplicînd eronat normele de drept material, incorect au admis acțiunea.

Referitor la aplicarea sancțiunii de către Inspectoratul Fiscal de Stat pentru încălcarea modului de achitare cu furnizorii prin intermediari, Colegiul menționează următoarele:

Conform art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845 din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, „Față de întreprinderi și organizații, indiferent de tipul lor de proprietate și forma de organizare juridică, care efectuează decontări în numerar în sumă ce depășește cumulativ 100 de mii de lei lunar, în baza obligațiilor lor financiare, încălcând modul stabilit de decontare prin virament, precum și care efectuează decontări în numerar și prin virament prin intermediari, indiferent de suma decontării efectuate, organele Serviciului Fiscal de Stat aplică sancțiuni pecuniare în proporție de 10 la sută din sumele plătite, iar sumele amenzilor se fac venit la bugetul de stat [...]. În sensul prezentului punct, cuvântul “intermediar” semnifică persoana căreia o altă persoană i-a plătit o sumă de bani, în numerar sau prin virament, neavând către aceasta obligații financiare directe”.

Colegiul constată că contractul nr. 22/11/2012 din 22 noiembrie 2012 încheiat între, SRL „Standard Impex”, SRL „Sport L.L.” și SRL „Andras Com”, nu este un contract de cesiune a creanței după cum susțin instanțele inferioare, ci un contract de preluare a datoriei, prin care SRL „Andras Com” a preluat datoria SRL „Standard Impex” pentru achitarea serviciilor prestate de către SRL „Sport L.L.” în sumă de 889 996 lei. Astfel avînd loc o subrogare de debitori.

Totodată, din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 302 din 17 aprilie 2013 emisă pe marginea contestației depuse de SRL „Standard Impex” împotriva deciziei nr. 664/1/4 din 22 februarie 2013, rezultă că SRL „Standard Impex” prin ordinele de plată nr. 155 din 12 noiembrie 2012, nr. 156 din 14 noiembrie 2012, nr. 157 din 14 noiembrie 2012, nr. 157 din 14 noiembrie 2012, nr. 158 din 16 noiembrie 2012, nr. 159 din 19 noiembrie 2012, nr. 160 din 19 noiembrie 2012 a achitat suma de 890 000 lei către SRL „Andras Com”.

De asemenea, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 17 octombrie 2014 (f.d. 104), reprezentantul SRL „Standard Impex” – avocatul Vadim Vasiliev a confirmat că a avut loc achitarea datoriei respective către SRL „Andras Com”, care la rîndul său urma să se achite cu SRL „Sport L.L.”.

Prin urmare, ținînd cont de circumstanțele respective cît și de anexa nr. 1 la contractul nr. 22/11/2012 din 22 noiembrie 2012, Colegiul constată că de fapt contractul de preluare a datoriei reprezintă un mecanism deghizat de achitare cu furnizorii prin intermediari.

Din acest considerent, Colegiul ajunge la concluzia că Inspectoratul Fiscal de Stat corect a stabilit existența faptului achitării cu furnizorii prin intermediari și corect a aplicat sancțiunea în proporție de 10 la sută din sumele plătite.

Conform art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

- a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;
- b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;
- c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Materialele cauzei, și anume contractul de prestări servicii din 15 octombrie 2012 și facturile fiscale seria BV nr. 2674901 din 01 noiembrie 2012, seria BV nr.

2674902 din 02 noiembrie 2012, seria BV nr. 2674903 din 06 noiembrie 2012, seria BV nr. 2674904 din 07 noiembrie 2012, seria BV nr. 2674905 din 08 noiembrie 2012, seria BV nr. 2674906 din 12 noiembrie 2012, seria BV nr. 2674907 din 14 noiembrie 2012, seria BV nr. 2674908 din 16 noiembrie 2012, seria BV nr. 2674909 din 19 noiembrie 2012, atestă că SRL „Standard Impex” în perioada fiscală noiembrie 2012 a procurat de la SRL „Sport L.L.” servicii de amenajare a terenului de joacă.

Prin actul de control nr. 3-507546 din 04 februarie 2013 s-a constatat încălcarea de către SRL „Standard Impex” a obligațiilor contribuabilului prin diminuarea și neachitarea TVA pentru perioada fiscală noiembrie 2012 în sumă de 148 333 lei, întocmirea neconformă a declarației privind TVA perioada fiscală noiembrie 2012 și încălcarea prevederilor art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845 din 03 ianuarie 1992.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 664/14 din 22 februarie 2013, s-a dispus încasarea la bugetul de stat a sumelor și taxelor calculate în rezultatul controlului:

- TVA 148 333 lei;
- Majorarea de întârziere în sumă de 2 083 lei;
- 44 500 lei - 30 % pentru suma TVA diminuată;
- 1 000 lei cu titlu de sancțiune pentru întocmirea neconformă a declarației privind TVA.

-89 000 lei - sancțiune pecuniară în temeiul art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845 din 03 ianuarie 1992.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod Fiscal, „Subiecții impozabili stipulați la art.94 lit. a) sînt obligați să declare, conform art.115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114, suma T.V.A., care se determină ca diferență dintre sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv T.V.A. la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținîndu-se cont de dreptul de trecere în cont conform art.102.”

Conform art. 102 alin. (1) Cod Fiscal, „În cazul achitării T.V.A. la buget, subiecților impozabili, înregistrați în calitate de plătitori ai T.V.A., li se permite trecerea în cont a sumei T.V.A. achitate sau care urmează a fi achitate furnizorilor plătitori ai T.V.A. pe valorile materiale, serviciile procurate (inclusiv transmise în cadrul realizării contractului de comision) pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător”.

Conform art. 102 alin. (6) Cod Fiscal, subiectul impozabil are dreptul la trecerea în cont a T.V.A. achitate sau care urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate dacă dispune:

- a) de factura fiscală la valorile materiale, serviciile procurate pe care a fost achitată ori urmează a fi achitată T.V.A., sau
- b) de documentul, eliberat de autoritățile vamale, care confirmă achitarea T.V.A. la mărfurile importate;
- c) de documentul care confirmă achitarea TVA pentru serviciile

importate.

Conform art. 102 alin. (7) Cod Fiscal, livrarea în privința căreia se permite trecerea în cont a sumei TVA achitate sau care urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate, trebuie să fie efectuată subiectului impozabil de către furnizorul care a eliberat factura fiscală (procurată în modul stabilit de organul autorizat).

Avînd în vedere normele legale enunțate, Colegiul conchide că pentru a beneficia de dreptul la trecerea în cont a TVA, contribuabilul urmează să întrunească cumulativ următoarele condiții:

1) Agentul economic care procură marfa sau servicii trebuie să fie subiect impozabil cu TVA;

2) Suma TVA a fost achitată sau urmează a fi achitată furnizorului;

3) Marfa sau serviciile procurate trebuie să fie folosite pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de antreprenoriat;

4) TVA să fie achitată la buget;

5) Livrarea în privința căreia se permite trecerea în cont trebuie să fie efectuată subiectului impozabil de către furnizorul care a eliberat factura TVA (procurată în modul stabilit de organul autorizat).

Colegiul consideră că instanțele inferioare admițînd acțiunea înaintată de SRL „Standard Impex”, nu au luat în considerare normele legale citate și nici faptul achitării de către SRL „Standard Impex” cu furnizorul prin intermediar, astfel TVA nefiind achitată în bugetul de stat.

Prin urmare, organul fiscal corect a constatat încălcarea obligațiilor contribuabilului și corect a dispus încasarea TVA diminuată, a amenzii și majorării de întârziere.

Reieșind din cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată de SRL „Standard Impex” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea Deciziei nr. 664/1/4 din 22 februarie 2013 emisă de Inspectoratul fiscal mun. Chișinău și Deciziei Inspectoratului Fiscal mun. Chișinău nr. 302 din 17 aprilie 2013, să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015 și hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, emise în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Standard Impex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău privind anularea Deciziei nr. 664/1/4 din 22 februarie 2013 și Deciziei nr. 302 din 17 aprilie 2013 emise de Inspectoratul Fiscal

mun. Chișinău, și se emite o nouă hotărîre prin care:

-Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Standard Impex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău privind anularea Deciziei nr. 664/1/4 din 22 februarie 2013 și Deciziei nr. 302 din 17 aprilie 2013 emise de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Ion Druță